

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Kultury i Środków Przekazu
KSP-021-6-2009

Druk nr 1564

Warszawa, 8 stycznia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu, Komisja Kultury i Środków Przekazu wnosi projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej:

**- w sprawie uczczenia pamięci Grażyny
Bacewicz.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem uchwały została upoważniona poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska..

Przewodnicząca Komisji

(-) Iwona Śledzińska-
Katarasińska

UCHWAŁA
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia.....
dla uczczenia pamięci Grażyny Bacewicz

W świecie muzycznym początek roku 2009 przebiega pod znakiem dwóch rocznic – 100-lecia urodzin i 40-lecia śmierci znamienitej kompozytorki, skrzypaczki i pedagoga – Grażyny Bacewicz. Jej twórczość, łącząca w oryginalny sposób elementy neoklasyczne i środki zaczerpnięte z awangardowych technik stanowi istotny rozdział muzyki XX wieku.

Jej muzyka – jak pisze autorka monografii poświęconej życiu i twórczości Grażyny Bacewicz – „o wyrazistych konturach, łatwo rozpoznawalnym stylu, podziwu godnej maestrii warsztatowej posiada także ową szczególną élan vital działającą jak ożywczy podmuch wiatru wśród morza apokaliptycznych przeżyć”.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd pamięci jednej z niewielu światowej sławy polskich kompozytorek z nadzieją, że jej dzieła będą towarzyszyć kolejnym pokoleniom, rozślawiając imię Polski w świecie.

Uzasadnienie

Grażyna Bacewicz, zaliczana do grona największych polskich kompozytorów, prowadziła bogatą i wszechstronną działalność artystyczną. Jako kompozytorka, skrzypaczka, pedagog i wiceprezes Związku Kompozytorów Polskich wniosła znaczący wkład w rozwój polskiej kultury.

Do początku lat 50. łączyła działalność kompozytorską z karierą koncertującej skrzypaczki, odnosząc sukcesy w obu tych dziedzinach. W 1935 r. została laureatką I wyróżnienia na I Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. H. Wieniawskiego. W latach 1936-1938 grała w Orkiestrze Polskiego Radia, którą prowadził Grzegorz Fitelberg. Przed II wojną światową koncertowała solo i kameralnie, m.in. we Francji, Hiszpanii, na Litwie, występując często z bratem Kiejstutem. W czasie okupacji brał udział w tajnym życiu koncertowym, w okresie powojennym odbyła podróże koncertowe do Związku Radzieckiego, Rumunii, Czechosłowacji, Belgii, Francji i na Węgry. Z powodzeniem występowała również jako pianistka. Około roku 1953 wycofała się z czynnego życia koncertowego, aby poświęcić się w pełni działalności kompozytorskiej.

Jej twórczość, łącząca w oryginalny sposób elementy neoklasyczne i środki zaczerpnięte z awangardowych technik stanowi istotny rozdział muzyki XX wieku. Kompozycje Grażyny Bacewicz były wykonywane i nagradzane na konkursach kompozytorskich na całym świecie. Były to m.in. Międzynarodowy Konkurs Sztuki w Londynie w 1948 r., dwie edycje Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego w Liège w 1951 i 1956 r., Międzynarodowa Trybuna Kompozytorów UNESCO w Paryżu w 1960 r. i Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im. Królowej Elżbiety w Brukseli w 1965 r. Wielokrotnie zasiadała w jury polskich i zagranicznych konkursów wykonawczych i kompozytorskich, m.in. w Poznaniu, Paryżu, Moskwie, Liège, Neapolu i Budapeszcie.

Grażyna Bacewicz urodziła się 5 lutego 1909 r. w Łodzi w rodzinie polsko-litewskiej. Pierwsze lekcje muzyki pobierała u swojego ojca Vincasa Bacevičiusa. Od 1919 r. uczyła się w Konserwatorium Muzycznym H. Kijeńskiej-Dobkiewiczowej w Łodzi. W latach 1928-1932 kontynuowała naukę w Konserwatorium Muzycznym w Warszawie w klasie kompozycji Kazimierza Sikorskiego, w klasie skrzypiec Józefa Jarzębskiego i fortepianu Józefa Turczyńskiego, uzyskując dyplomy ze skrzypiec i kompozycji. W latach 1932-33 uzupełniła studia w Ecole Normale de la Musique w Paryżu w klasach Nadii Boulanger (kompozycja) i André Toureta (skrzypce). Z końcem 1934 r. wyjechała ponownie do Paryża, aby pracować pod kierunkiem Carla Flescha (skrzypce).

W latach 1934-35 i 1945-46 prowadziła klasę skrzypiec i uczyła przedmiotów teoretycznych (harmonia, kontrapunkt) w Konserwatorium Muzycznym w Łodzi. Kompozycję wykładała w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie w latach 1966-69, od 1967 r. jako profesor zwyczajny. W latach 1955-57 i 1960-69 pełniła funkcję wiceprezesa Związku Kompozytorów Polskich.

Zajmowała się również twórczością literacką. Jest autorką sztuki *Jerzyki albo nie jestem ptakiem* (1963), czterech powieści (zachowanych w rękopisach) i wielu opowiadań, z których znaczna część ukazała się drukiem w tomiku *Znak szczególny*, wydanym po Jej śmierci (1970 i 1974 r.).

Zmarła w Warszawie 17 stycznia 1969 r.